

1. соціально-економічний розвиток - створення комфортних умов для розміщення нових виробництв; збільшення кількості робочих місць; підвищення платоспроможності населення;

2. створення конкуренції - збільшення кількості суб'єктів малого і середнього підприємництва;

3. економічний ефект - зростання валового регіонального продукту та податкових надходження до бюджетів всіх рівнів;

4. розвиток інфраструктури - забезпечення суб'єктів малого і середнього бізнесу виробничими майданчиками та додатковими послугами; розвиток інформаційної інфраструктури регіону;

5. підвищення ефективності виробництва – кооперація на рівні технічних і технологічних можливостей членів індустріального парку; реалізації сучасних і перспективних досліджень і розробок; захист інтелектуальної власності;

6. безпека – перевірка вхідної інформації компаній, що долучаються до співробітництва індустріальний парк.

Реалізація перерахованих завдань дозволить підвищити інвестиційну привабливість регіонів, яка в кожному конкретному регіоні має низку специфічних особливостей, що залежать від місця розташування та наявних ресурсних можливостей.

Список використаних джерел

1. Єгоров, І. Ю. Індустріальні парки в Україні: проблеми становлення та перспективи розвитку: монографія/ І.Ю. Єгоров, О.М. Бойко, В.Ю. Грига; НАН України, ДУ» Інтекономіки та прогнозування НАН України», М-во екон. розвитку і торгівлі України, Н.-д. екон. ін-т. –К.: [б. в.], 2015. –139 с

2. Галасюк, В. В. Індустріальні парки: світовий досвід та перспективи створення в Україні [Текст] / Віктор Валерійович Галасюк // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: О. В. Ярошук (голов. ред.) та ін. –Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2018. –Том 28. –No 1. –С. 40-50.

ЗАВДАННЯ ТА НАПРЯМКИ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Турко К.О.

Науковий керівник – Матвєєва Н.М., канд. екон. наук, доцент

Всі країни, незалежно від їх геополітичного положення та забезпеченості природними ресурсами, стикаються з проблемами вичерпання обмежених природних ресурсів та зміни клімату. Для вирішення даних проблем потрібно використовувати такі моделі економічного зростання, що відображають більш тісний контакт між економікою, природним середовищем і якістю життя населення. Використання

таких моделей сприяє прийняттю більш обґрунтованих політичних рішень з метою сталого розвитку національних економік.

Велика зацікавленість країн всього світу у створенні нової економіки викликано, з одного боку, конфліктами, пов'язаними з виснаженням середовища і браком ресурсів, що на початку XXI століття все частіше відбуваються, а з іншого боку – появою все більшої кількості прикладів успішного запобігання і вирішення таких конфліктів за допомогою нової – «зеленої» економіки.

"Зеленою" є така економіка, яка призводить до підвищення добробуту людей і зміцненню соціальної справедливості при одночасному значному зниженні ризиків для довкілля та дефіциту екологічних ресурсів [1].

Україна належить до числа багатих на природні ресурси країн Євразійського регіону, має вигідне географічне і геополітичне положення, високоосвічене населення, є потенційним транзитним коридором для енергетичних і товарних потоків між Сходом і Заходом. Україна є однією з провідних країн світу за обсягами розвіданих запасів залізних, марганцевих, титано-цирконієвих руд, вугілля, графіту, каоліну, сірки. Однак за оцінками Світового банку українська економіка, яка в значній мірі орієнтована на експорт продукції з низькою доданою вартістю, недостатньо ефективна і тому за обсягом валового національного доходу на душу населення країна входить в групу країн з доходом нижче середнього рівня (9287 дол. США за 2018 рік) [2]. Високий ступінь зносу основних фондів і застарілі технології, особливо в гірничо-металургійному комплексі, ведуть до перевитрат сировини, матеріалів, енергоносіїв, тому в 2014 році при підписанні Угоди про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом і прийняття Плану дій щодо імплементації Угоди про Асоціацію на 2014-2017 рр. Україну було націлено на перехід до «зеленої» європейської моделі розвитку, тобто «зеленої» економіки.

Перехід до «зеленої» економіки потребує вирішення багатьох завдань, серед яких підвищення енергоефективності, реформування енергоринку і системи субсидій для населення, поліпшення якості житлово-комунальних послуг, розвиток відновлюваної енергетики, створення сприятливих умов для малого і середнього бізнесу, модернізація промислового комплексу і системи підтримки сільськогосподарських виробників. В цьому напрямку має відбуватися і реформування екологічної, податкової політики, системи державних закупівель. Пріоритетними напрямками «зеленої» економіки України згідно концепції стратегії зеленого розвитку України до 2030 року є:

- Інноваційні технології;

- Нові зелені робочі місця;
- Модернізація промисловості;
- Енергетична та ресурсна ефективність;
- Енергетична децентралізація або розподілена генерація;
- Часткова або повна самозабезпеченість населення енергетичними ресурсами;
- Доступ до світових зелених фінансів та створення національних фінансових інструментів;
- Зелений туризм і т.д.

Та щоб всі завдання, які ставлять в рамках «зеленої» економіки в Україні були здійсненні, необхідно розробляти нові закони та постанови щодо регулювання даних економіки.

Список використаних джерел

1. 1. UNEP (2011), Towards a Green Economy: Pathways to Sustainable Development and Poverty Eradication [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unep.org/greeneconomy>

2. Список країн по ВВП на душу населення [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

[https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BF%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%BA_%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD_%D0%BF%D0%BE_%D0%92%D0%92%D0%9F_\(%D0%9F%D0%9F%D0%A1\)_%D0%BD%D0%B0_%D0%B4%D1%83%D1%88%D1%83_%D0%BD%D0%B0%D1%81%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BF%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%BA_%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD_%D0%BF%D0%BE_%D0%92%D0%92%D0%9F_(%D0%9F%D0%9F%D0%A1)_%D0%BD%D0%B0_%D0%B4%D1%83%D1%88%D1%83_%D0%BD%D0%B0%D1%81%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F)

НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОНАННЯ ФІНАНСОВОЇ ФУНКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ

Турко К. О.

Науковий керівник – Базецька Г. І., канд. екон. наук, доцент

Підвищення ефективності діяльності підприємства залежить від багатьох факторів як внутрішнього, так і зовнішнього середовища. Тому в теперішній час необхідним є визначення найефективніших напрямків зміцнення фінансового стану підприємства, що забезпечить йому можливість розширеного відтворення та перемогу у конкурентній боротьбі.

Одним з перспективних напрямків підвищення ефективності діяльності підприємства є виконання ним фінансової функції, відповідальність за яку широко поширена по всій організації. Фінансова діяльність не може обмежуватися традиційними функціями, вона повинна контролювати використання коштів і повинна бути присутньою майже у всіх прийнятих рішеннях, хоча вони не можуть бути виключно фі-